

Arrest

nr. 86 598 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 20 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 januari 2012.

Gezien het verzoekschrift dat X op 9 juli 2012 heeft ingediend tot het vorderen van voorlopige maatregelen, met name de zo snel mogelijke behandeling van de vordering tot schorsing ingediend op 23 februari 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die *loco* advocaat S. BAKI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 12 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 27 januari 2011 laat de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoekster weten dat er, onder voorbehoud van de voorlegging van een door de bevoegde gewestelijke overheid afgeleverde arbeidskaart B, instructies zullen verstuurd worden naar het gemeentebestuur tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dat één jaar geldig is.

Op 24 maart 2011 wordt aan verzoeksters werkgever de arbeidsvergunning geweigerd en aan verzoekster wordt de arbeidskaart geweigerd.

Op 23 juni 2011 wordt aan een andere werkgever van verzoekster de arbeidsvergunning geweigerd en wordt aan verzoekster de arbeidskaart geweigerd.

Op 30 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Deze beslissing wordt op 10 augustus 2011 aan verzoekster ter kennis gebracht, evenals een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 10 november 2011 dient verzoekster medische attesten in.

Op 10 december 2011 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 20 december 2011 wordt de beslissing van 30 juni 2011 ingetrokken. Het beroep dat verzoekster had ingesteld tegen deze beslissing wordt bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 25 juni 2012 nr. 83 547 verworpen.

Op 20 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Immigratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.11.2009 werd ingediend door :

H., F. (...)

nationaliteit: Marokko

geboren te K. op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Ter ondersteuning van hun aanvraag om machtiging tot verblijf, beroepen betrokkenen zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Betrokkene verwijst naar het gegeven dat zij een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur als keukenhulp voorlegt. Echter kan dit niet als grond voor regularisatie aanvaard worden, gezien betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in ons schrijven van 27.01.2011, namelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken, onder voorbehoud van de voorlegging van de bevoegde gewestelijke overheid afgeleverde arbeidskaart B, instructies tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dat één jaar geldig is, zal versturen naar het gemeentebestuur van de verblijfplaats de verzoeker. Uit het schrijven van het Vlaams Gewest van 24.03.2011 blijkt dat haar aanvraag van een arbeidskaart B geweigerd werd en bijgevolg kan betrokkene geen verblijfsrecht worden toegekend. Betrokkene toont verder ook niet aan dat beroep tegen deze beslissing van het Gewest werd ingediend of dat zij een andere aanvraag tot tewerkstelling zou hebben ingediend.

Betrokkene verklaart ook dat zij niet naar haar land van herkomst kan terugkeren, gezien dit ernstige schade zou toebrengen aan haar gezinsleven. Echter verzuimt betrokkene het om bewijzen voor te leggen die deze loutere bewering kunnen staven en bijgevolg kan deze verklaring niet als grond voor regularisatie weerhouden worden.

Wat de lokale verankering van betrokkene betreft, namelijk het feit dat betrokkene een uitgebreide vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd, het feit dat ze zich heeft aangemeld voor Nederlandse les, de verklaring dat ze de Nederlandse en Franse taal machtig zou zijn, dat al haar sociale en economische belangen zich in België zouden bevinden, dient opgemerkt te worden dat betrokkene zelf verantwoordelijk is voor deze situatie.

Betrokkene beweert dat zij sinds 2003 in België zou verblijven. Echter heeft zij geen enkele verblijfsaanvraag ingediend om tijdens die periode haar verblijf te wettigen. Betrokkene heeft zich aldus bewust genesteld in illegaal verblijf en het feit dat zij nu geïntegreerd zou zijn, is louter het gevolg van zijn eigen houding. Om deze redenen kan de integratie van betrokkene onmogelijk een grond tot regularisatie vormen.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.

(...)"

Op 26 januari 2012 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing:

"(...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten. (art. 7, alinea 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en visum.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413*).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verstrekt door de verwerende partij blijkt dat verzoekster op 12 augustus 2012 werd gerepatriëerd.

De tweede bestreden beslissing is ten uitvoer gelegd. Een schorsing of nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing zou geen nut meer kunnen opleveren voor verzoekster. Verzoekster getuigt bijgevolg niet meer van het rechtens vereiste belang bij de schorsing en vernietiging ervan.

Inzake de eerste bestreden beslissing stelt de advocaat van verzoekster ter zitting dat hij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

Gezien de repatriëring van verzoekster en gelet op het ontbreken van concrete elementen die zouden aantonen dat verzoekster nog belang heeft bij huidig beroep, dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet meer getuigt van het rechtens vereiste belang bij huidig beroep.

Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing van de twee bestreden beslissingen zijn niet ontvankelijk.

Bijgevolg is ook de vordering tot het krijgen van voorlopige maatregelen, als *accessorium* van de vordering tot schorsing, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, en de vordering tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen worden derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

Het verzoek tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VANDEKERKHOVE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VANDEKERKHOVE

A. DE SMET